

راه و رسم زندگی

عبدالمجید رشید پور

فداکاری زن

شخصیت چگونه بوجود میآید *

* یک مشکل اجتماعی یا انصراف مرد !!

* عکس العمل زن در برابر شوهر کراه .

شخصیت چگونه بوجود میآید ?

راه زندگی هموار نیست ، بسته و بلندی در آن فراوان است ، چشم که آب زندگی از آن می جوشد ، گاهی شیرین و گاهی تلخ است ، صعنده زندگی چون افیانوس بزرگی است که زمانی آرام و گاهی طوفانی و متلاطم است .

گاهی از اوقات کسرخی ها با حمله و ریشه وند ، و مادر آستانه حادث تلخ و ناگواری واقع میگردیم ؛ لحظه بگرفتاری و ابتلاء خود نگریسته ، در همان موقع راحتی و آسایش دیگران نظر مازا جلب میکند .

اولین نتیجه که از این مقایسه قهری عابد فکر و مفرما میشود ، اینست که اصولاً بدینه و بیچارگی برای ناراحتی روح و تشنج اعصاب ما آفریده شده ، و این ماهیتی که میباشد در تمام دوران زندگی با مشکلات رو برو بوده ، تا آخر عمر باید بسوذیم و سازیم . در حالی که عده معاذمند و خوشبخت از مادر متولد شده ا هر گز غبار غم و اندوه بچهره زندگی آنان نمی نشینند .

حال آنکه اندک مطالعه درباره زندگی دنیوی ، این حقیقت را بر ماروشن میسازد ، که نقاش هستی وقتی زندگی دنیارا ترسیم میکرد ، نیمه از چهره اورا در تاریکی و نیم دیگر آنرا در روشنی قرارداد ؛ تاریکی ها نشان گرفتاریها و شدائد زندگی دنیا ، و

روشنی‌ها امیدها و آرزوهای زندگی است.

و بهترین دلیل بر بی اساس بودن گمان مایین نکته است که هر کسی در برخورد با ناگواریها همین توهمندی خود را موجودی بدینه و دیگران را افرادی خوشبخت تلقی نمینماید.

از درک این واقعیت زندگی نکاتی چند بر ماروشن میگردد:

(۱) دنیا با کسی دشمنی و خصوصیتی ندارد، گرفتاری و سختی لازمه زندگی دنیا میباشد، تمام افراد انسانی که در خانه دنیازندگانی مینمایند، هر یک بهم خود بنوعی از گرفتاری هامبتنی مینمایند؛ منتهی اختلافات زمان و سکان و نوع گرفتاریها سبب شده که یکی دیروز و دیگری امروز و هر یک بقسمی گرفتار باشد.

(۲) انسان وقتی میفهمد که شدائد زندگی با اختصاص نداشت، هر کسی لامحال روزی باید در بر این مشکلات زندگی قرار گیرد، بجای ذوبنی و حقارت در خود احساس نیرو و قوتی نمینماید که حاضر است بجهنمگ و مبارزه ناملامات رفتار سعی کند در نبرد با آنها پیروز و غالب گردد.

(۳) ازانضمام این دونکته موضوع سومی آشکار میگردد آن این نکته است که سعادت ادنی و مادرزادی نیست بلکه در گروه فداکاری و پشتکار مینماید و میباشد هر که از ایندو پیشتر بپروری باشد بخوشبختی و سعادت زدیگتر است و هر کسی تبلیی و سستی پیشه سازد در نبرد زندگی شکست خواهد خورد.

و بطیور کلی مینتوان نتیجه گیری کرد که شخصیت‌های افراد وابسته به نحوه فداکاریها و فعالیت‌هایی است که از خود آنان ظهور و بر زمینماید؛ و همین کوشش‌ها و فعالیت‌های شبانه روزی ماست که شخصیت‌هارا بوجود میآورد.

یک مشکل اجتماعی یا انحراف مرد؟

بدون تعارف و رودربایسی باید اعتراف کرد که یکی از مشکلات زندگی اجتماعی ما گراحتی و انحراف برخی از مردان است، عده‌ای از مردان اجتماع، در اثر جهل و نادانی و بی‌ایمانی و فقدان رشد فکری از مدارانسانیت و اخلاق منحرف بوده بیاشی و هویتی عمر خود را می‌گذرانند.

اینگونه افراد در هر شغل و مقامی که هستند با پولی که روزها بچنان می‌آورند شب‌ها دنبال عیش و عشرت رفته و جزا شبانع تمايلات سرکش حیوانی خود هدف و مقصدی ندارند و روش‌نژادی دلیل و شاهد بر این انحراف روحی مردان رونق و گرمی بازار گفته‌چی‌ها و

رقاصه خانه ها و کاباره ها و هزاران مرآ کز فساد اخلاقی و روحی است که از همین گونه افراد معلوم بیاشد.

عدم زیبایی از این شبکردن کسانی هستند که در همان ساعتی که از انسانیت بیرون رفتند سرمایت خود را باشند چشم انهم سر و کودکان مخصوص آنها در خانه باقی نباشند. پدر میربان باز بوده امیدوارند هم اکنون از راه رسید، آنان را در آغوش خواهد گرفت. اگر این امید آرزو در اثر انحراف پدر برآورده نمیگردد ولی پدر خیالی و وهمی در عالم خواب با یکدیگر نشاط و شادی از آنان پذیرایی مینماید.

یکی از مشکلات اجتماعی ماضع ناراحت کننده و دلخراش ذنان اینگونه مردان کمرا است، بدینه است بس از گذشت زمانی همسران این گونه مردان از این بی اعتمادی و ولگردی شوهران خود بستوه آمده در وضع خاص روحی قرار گرفته در صدد پسر می آیند که در برابر رفتار زننده شوهران خود از خود عکس اعمالی نشان دهند.

عکس اعمالی که سر نوشت سعادت و شقاوت کانون خانوادگی در گرو نموده و کیفیت آن میباشد، بعثت رادر این شماره راجع بهمین عکس اعمل هاست مامیخواهیم بادفت فرآونی واکنش هایی را مورد بررسی و دقت قرار دهیم، تاروشن گرددچه نوع عکس اعملی میتواند از پاشیده شدن کانون خانوادگی جلو گیری کرده، زمینه توبه و بازگشت مرد منحرف را فراهم آورد.

بحran هاچگونه تخفیف داده میشند؟

پیش از آنکه راجع باین عکس اعمل ها سخنی گفته شود، باید دانست که پیوندهای ذناشوئی گونی بازدواج های گذشته فرق فاحشی نموده است؛ امر و زنای ازدواج چندان دوام و استحکامی ندارد؛ شالوده آن در اثر اندک اختلافی از هم پاشیده میگردد و حال آنکه همه قبول دارند که وضع ذناشوئی در گذشته دوام و اعتمادی بیشتر و ده است. آنچه که مسلم است ذنه کی خانوادگی چه در دیر و زوچه و ز ارای مشکلاتی بوده و هست و امتناعی که وضع ذناشوئی دیر و ز از امروز دارد هم در گرو نموده مبارزه و برخورد با مشکلات خانوادگی میباشد.

در گذشته عکس اعمل ها طوری بود که اساس ذناشوئی متزلزل نمیگردید ولی امروزه عکس اعمل ها تو عاطوری است که زمینه متلاشی شدن کانون خانوادگی را فراهم می آورد. واژه میتوان بخوبی نتیجه گیری کرد که خانواده های خوشبخت چه در دیر و ز امروز عبارت از آن خانواده هایی است که در موارد پیش آمد مشکلات و شدائد زندگی خانوادگی

تابع احساسات داغ نشده بالتعاز روشهای عقلانی واحتیاطی بعران هارا تخفیف داده سعادت رفتارهای دوباره بچنگنمی آورند.

عکس العمل زن در برابر شوهر گمراه.

۱ - گروهی از زنان وقتی در برابر چنین مردانی قرار میگیرند تابع احساسات تند و خاد خودشده تصمیمی گیرند از چنین میسر منحرفی انتقام بگیرند، در تعقیب این فکر خطرناک مسائل خانه داری و تربیت کودک و پاکدامنی خردمند پیز شمرده شده؛ بیشتر دباری و آزادی مطاق جانشین آن میگردد.

و پس از گذشت زمانی خواهی نخواهی زن هم در همان راهی می افتد که شوهر او پیش از او آن را هر ازفته بوده است. دوماً له پیشین گفته شد که مقداری از و بالا این نوع انحراف - های بهده مردان ستمگر و عیاشی است که بسته خود در برانی خانه تقوای زن کمک و مساعدت نموده اند، ولی باهمه اینها باید زنان بیدار و هشیار باشند که این نوع عکس - العمل ها، علاوه بر آنکه در دامن نمیگذربلکه بر تمداد بیماران روحی می افزاید، چه در اثر انتشار آینه این روش غلط علاوه بر اینکه کانون خانوادگی از هم متلاشی میشود زیان - های جبران ناپذیر معنوی عاید خود زن خواهد شد.

۲ - عده دیگری از زنان در چنین موقعیتی بدون اینکه در نظر بیاورند که شوهر منحرفان گرفتار یک نوع یماری روحی است، و هر گز نیتوان بادادو بیداد بیمار روحی را معالجه کرد، شروع بد اخلاقی و بذرفتاری نموده؛ میخواهند با عربده جویی و دادو بیداد از انحراف شوهر خود جلو گیری نمایند؛ و حال آنکه این تندی ها و عصبانیت ها علاوه بر اینکه مشکلی را حل نمیکنند، در موارد بسیاری سبب میشود کام مرد گمراه در برابر این نوع عکس العمل هاشدیداً ایستاد کی کرده کم کم کار بمشاجره و کنک کاری و مرانه وبالاخره بجهات باریک و باطلاق کشیده شود، و گاه اتفاق می افتد که مرد در برابر این تند خوبیها فراد را برقرار ترجیح داده از خانه فراودی شده در انحراف خود جسور تر و بیبا کتر میگردد، درحالی که همین زن با روش عاقلانه ترسی میتوانست همسر خود را از انحراف بازدارد.

۳ - دسته سوم از زنانی هستند که در حل این مشکل تابع احساسات تند خود نشده با سبز و شکیباتی مهر و میت ها و مشکلات را نادیده گرفته علاوه بر آنکه از وظایف اصلی و اساسی زن انحرافی نمی باشند بلکه بر میزان مهر و محبت به سر مجرم و گناهکار خود مبنای این تازمینه بازگشی و توبه ادرا فرامم آورند، چه بر دهر قدر قسی و سنتگدل باشد وقتی این

گذشت و فدا کاری همسر خود را بینند، خواهی نخواهی بر محرومیت زن و حم آورده بسر انحراف و گمراهی خود اسف خواهد خورد، اینجاست که مردم نحروف بالاندک تر بیشی که لامعحاله از جانب روز گار در اثر رفتار و گردار نایستندش متوجه او خواهد شد، از راه رفت پیشیمان شده؛ بکاشانه بر مهر و محبت همسر خود باز گشت خواهد گرد.

قرآن مجید این گذشت و فدا کاری زن را بنام «صلح» خوانده است، خداوند میر ماید: وان امراء خافت من بعلها نشوراً اواعر اضا فلا جناح عليهم ما ان يصلحوا بینهم ما صاححاً والصلاح خیر (۱) اگر ذنی از بی میلی و سرگرانی شوهر خویش بیم دارد دوست که میان خویش سازشی کنند و سازش کردن خوب است. گرچه این آیه در باره مورد خاصی نازل شده، و آن عبارت از این بوده: اگر مردی زن جوانی را تزویج کرده میخواسته همسر اولی خود را که طراوت جوانی را از دست داده بوده طلاق دهد، بالا را مجبور سازد که از برخی حقوق خود صرف نظر نماید؛ در چنین موردی بروز گار جهان دوام و ثبات ذنشوی را که قهرآ مستلزم گذشت بوده برتر و بهتر داشته است.

ولی از قرائون میتوان بخوبی نتیجه گیری کرد که زن جوانی که دارای فرزند میباشد اگر در مقابل همسر لاابالی و منحرفی قرار گرفته؛ با گذشت و فدا کاری برنا گوارد بها صبر و تحمل نماید تا کانون خانوادگی از هم مثلاشی نشده، تربیت و پرورش کودکان اختلالی نیاید؛ این فدا کاری از نوعی که در شان نزول آیه ذکر شده بالانز و کامل نر میباشد؛ پس محرومیت هر چه بیشتر باشد فدا کاری و گذشت آن عالیتر و ارزش‌نده تر خواهد بود.

(۱) سوره نساء آیه (۱۲۸)

رشوه

پژوهشگاه مطالعات فرهنگی

پرسش پیغمبر اکرم (ص) رسانده‌ند که فردی از حکمرانان در حوزه فرمانروای خود هدیه ای قبول کرده است.

پس از تحقیق معلوم شد که این گزارش صحت دارد؛ رسول اکرم (ص) سخت متأثر شد و حکمران نامبرده را به حضور خواست و فرمود: چراچیزی که حق تو نیست آنرا میپندايری؟

کفت: هدیه بود يار رسول الله.

فرمود اگر در منزلت می‌نشستی و دارای این مقام نمیشدی آیا کسی بتو هدیه میداد؟ (منظور حضرتش در این جمله کوتاه‌این بود که این مال در حقیقت رشوه است و هدیه نیست).

دستورداد آن مال را بصاحبش باز گردانند و آن فردرامعزول گرد.

(نقل از کتاب صوت العدالة الانسانیة جلد ۱ ص ۱۵۵)